

บทความวิจัย (Research Article)

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ FACTORS AND INDICATORS OF ACADEMIC ADMINISTRATION EFFECTIVENESS OF SOUTHERN RAJABHAT UNIVERSITY

Received: May 14, 2019

Revised: June 16, 2019

Accepted: June 20, 2019

นาวรัตน์ ไชยชมภู^{1*} นรินทร์ จุลทรัพย์² และกิตติพร เนาว์สุวรรณ³
Navarat Waichompu^{1*} Niran Chullasap² and Kittiporn Nawsuwan³

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

²มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสงขลา

¹Yala Rajabhat University, Yala 95000, Thailand

²Hatyai University, Songkhla 90110, Thailand

³Boromarajonani College of Nursing Songkhla, Songkhla 90000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: navaratying@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ วัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 510 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน หาค่าความเชื่อมั่นโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นภาพรวมทั้งหมดเท่ากับ .967 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก ใช้วิธีหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรโกลอดด้วยวิธีแวนแมกซ์ เพื่อค้นหาลักษณะองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้

ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 42 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) คุณธรรมจริยธรรมและการปฏิบัติงานของบัณฑิต

มี 14 ตัวบ่งชี้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะในศตวรรษที่ 21 มี 11 ตัวบ่งชี้ 3) ผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานหลักสูตร มี 6 ตัวบ่งชี้ 4) ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ มี 8 ตัวบ่งชี้ และ 5) การถ่ายทอดองค์ความรู้ตามสาขาวิชา มี 3 ตัวบ่งชี้

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

This research aim was to synthesis the indicators and factors of academic administration effectiveness of Southern Rajabhat University. The samples were professors of 5 in Southern Rajabhat Universities, include: 1) Phuket Rajabhat University, 2) Surat Thani Rajabhat University, 3) Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, 4) Songkhla Rajabhat University, and 5) Yala Rajabhat University. The sample were 510 lectures by using. Use multi-step random sampling. The research instrument was questionnaire created by the researcher from the literature review. The validity test using IOC values from 5 experts. Find the reliability of the questionnaire by Cronbach's alpha reliability coefficient. The reliability of the whole, equal to .967. The data was analyzed by exploratory factor analysis. The method of rotating the axis of the orthonic axis by the Varimax method. To search for factors and indicators of academic administration effectiveness of Southern Rajabhat University.

The result revealed that: The factors and indicators of academic administration effectiveness of Southern Rajabhat Universities consisted of 5 factors 42 indicators, ere; 1) morals, ethics and performance of graduates, there was 14 indicators, 2) skills achievement in the 21st century there are 11 indicators, 3) achievement according to curriculum standards there are 6 indicators, 4) teachers' satisfaction in work there are 8 indicators, and 5) transferring knowledge in the field there are 3 indicators.

Keywords: Academic Administration Effectiveness, Indicators and Factors, Rajabhat University

บทนำ

การบริหารสถานศึกษาทุกระดับต้องมีการวางแผนกำหนดขอบข่ายงานและภาระหน้าที่งานทั้ง 4 ด้าน ภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป (Office of the Basic Education Commission, 2007) โดยลำดับความสำคัญของการบริหารงาน ในสถานศึกษาสามารถเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ 1) งานวิชาการ ร้อยละ 40 2) งานบุคลากร ร้อยละ 20 3) งานกิจกรรมนักศึกษา ร้อยละ 20 4) งานธุรการและงานการเงิน ร้อยละ 5 5) งานอาคารสถานที่ ร้อยละ 5 6) งานความสัมพันธ์กับชุมชน ร้อยละ 5 และ 7) งานบริหารทั่วไป ร้อยละ 5 จะเห็นได้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่มีสัดส่วน มากที่สุด เนื่องจากเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารงานของสถาบันการศึกษา ส่วนงานด้านอื่นๆ เป็นองค์ประกอบที่จะ ขับเคลื่อนร่วมกันเพื่อให้สถานศึกษาดำเนินงานไปด้วยความราบรื่นและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น ผู้บริหาร สถานศึกษาควรตระหนักถึงภาวะผู้นำด้านการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่หลักของสถาบันการศึกษา

ทุกแห่งและทุกระดับ คือ การพัฒนาความรู้แก่ผู้เรียนด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับผู้สอน กระตุ้นเตือนผู้สอน ให้คำแนะนำผู้สอน และประสานงานให้ผู้สอนทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งคุณภาพสถานศึกษาสามารถพิจารณาได้จากประสิทธิผลด้านการบริหารงานวิชาการเนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับทุก ๆ งาน อาทิเช่น งานหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นต้น และเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาทุกระดับที่เกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมขึ้นอยู่กับลักษณะของงานนั้นๆ (Wonganutaraj, 2010) การบริหารงานวิชาการจึงเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภายใต้ความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา ในการจัดกิจกรรมทุกประเภทภายในสถานศึกษาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการศึกษาของผู้เรียน ภายใต้การประสานงานของบุคลากรทุกระดับในสถานศึกษาร่วมกัน ซึ่งการบริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ผู้บริหารใช้เวลาในการบริหารงานด้านวิชาการเพื่อบ่มบ่มให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความรู้ และทักษะตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมทั้งภาวะสุขภาพตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (Rathanit, 2017) โดยการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิผลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (Wonganutaraj, 2010) การบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานศึกษาบริหารงานด้านวิชาการอย่างอิสระและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต โดยบริหารจัดการตามมาตรฐานและสอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และบูรณาการจัดการศึกษาภายใต้ความร่วมมือของชุมชนรวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (Anannavi, 2014) ดังนั้นการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้ได้มาตรฐานผลลัพธ์ที่ตั้งไว้ โดยมีจุดมุ่งเน้นให้บัณฑิตที่จบระดับอุดมศึกษามีประสิทธิภาพตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่ผลิตนักศึกษภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมาตรา 7 กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ภายใต้การดำเนินงานตามมาตรา 8 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตาม มาตรา 7 ข้อ 1 แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และ ภูมิปัญญาสากล จะเห็นได้ว่า การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อน

เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายโดยสามารถประเมินผลการดำเนินการได้จากการประเมินคุณภาพสถานศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับ Wonganutaroj (2010) งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลการดำเนินงานด้านวิชาการที่ได้รับการประเมินจากคณะกรรมการการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษา

จากความเป็นมาของปัญหาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ว่ามีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้อะไรบ้าง เนื่องจากกระบวนการบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักที่เชื่อมโยงกับการกิจด้านอื่นๆ ที่ขับเคลื่อนและส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่กำหนดไว้ทั้ง 5 ด้าน นอกจากนั้นหากมีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ก็จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ที่ต้องปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามที่มีความเกี่ยวข้องกับขอบข่ายการบริหารงานวิชาการให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ภายได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการด้านการบริหารงานวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อค้นหาลักษณะองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 2,053 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ทั้ง 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 510 คน

การกำหนดขนาดตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Hair et al. (2010) ที่กำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 5-10 เท่าของตัวบ่งชี้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ ที่ต้องการวิเคราะห์ จำนวน 85 ตัวแปร ผู้วิจัยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 6 เท่า ได้ขนาดกลุ่ม จำนวน 510 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Sampling) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังนี้

1. สุ่มเลือกคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้แต่ละแห่ง จำนวนร้อยละ 50 โดยใช้วิธีหิบบลากแบบใส่คืน (Sampling with Replacement)
2. คำนวณสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจากจำนวนประชากร โดยนำจำนวนกลุ่มตัวอย่างหารด้วยประชากรทั้งหมด

$$\text{ขนาดตัวอย่าง} = \frac{n_1 \times n}{N}$$

3. สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างในคณะโดยใช้วิธีหิบบลากแบบใส่คืน (Sampling with Replacement) ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 86 คน 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 132 คน 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 94 คน 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 116 คน และ 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 82 คน รวมจำนวน 510 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย 1) สถานศึกษาที่สังกัด 2) ตำแหน่งทางวิชาการ และ 3) ระยะเวลาการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏปัจจุบัน ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อตัวบ่งชี้การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ จำนวน 6 ด้าน รวมจำนวนทั้งหมด 85 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 85 ข้อ ผ่านการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วย (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.6 - 1.0
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ มาทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1951) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .967

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ทั้ง 5 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามการวิจัย โดยผู้วิจัย

และผู้ช่วยวิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับคืน หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ได้หมายเลขรับรอง 1/2561 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2561

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) สกัดปัจจัย (Factor Extraction) ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis: PCA) ใช้วิธีหมุนแกนองค์ประกอบ (Factor Rotation) แบบออร์โธโกนอล (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีแวนริแมกซ์ (Varimax) ที่ละองค์ประกอบหลัก และกำหนดน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor) มากกว่า .50

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 25.88 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ร้อยละ 22.75 และ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ร้อยละ 18.43, 16.86, 16.08 ตามลำดับ สำหรับตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่ตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 88 รองลงมา คือ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 11 และ รองศาสตราจารย์ ร้อยละ 1 ส่วนระยะเวลาการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏปัจจุบัน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1-5 ปี ร้อยละ 44.9 รองลงมา คือ 6-10 ปี ร้อยละ 38.0 และ 11 ปีขึ้นไป ร้อยละ 17.1

2. ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 ก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลทั้งหมดตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์องค์ประกอบในแต่ละองค์ประกอบว่าสามารถทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ได้หรือไม่ เพื่อพิจารณาว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 3 องค์ประกอบว่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ถ้าข้อคำถามไม่มีความสัมพันธ์กันแสดงว่าไม่มีองค์ประกอบร่วมและไม่มีประโยชน์จะนำเมทริกซ์นั้นไปวิเคราะห์ สำหรับค่าสถิติที่จะใช้เพื่อพิจารณาตามข้อเสนอแนะของ Hair et al. (2010) คือ Bartlett's Test of Sphericity จะต้องมีนัยสำคัญซึ่งบ่งบอกว่าข้อคำถามนั้นมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจต่อไป ประกอบกับการพิจารณาค่าดัชนีไคเซอร์ - เมเยอร์ - ออลกิน (The Kaiser - Mayer - Olkin Measure of Sampling Adequacy: MSA) ซึ่งเป็นค่าบ่งบอกความเหมาะสมของข้อมูล ควรมีค่ามากกว่า .50 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ตาราง 1

ตาราง 1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูล

องค์ประกอบ	Bartlett's Test of Sphericity			Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy: MSA	
	Approx. Chi-Square	df	Sig.	ค่าที่เหมาะสม	ค่าที่ได้
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้	20913.904	1128	.000	> .50	.952

จากตาราง 1 พบว่า ค่าดัชนีไคเซอร์ - เมเยอร์ - ออลกิน (The Kaiser – Mayer – Olkin Measure of Sampling Adequacy: MSA) ขององค์ประกอบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ มีค่าเท่ากับ .952 ซึ่งมีค่าสูงกว่า .50 และค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก จึงมีความเหมาะสมในการนำข้อมูลไปวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจ และค่าไค-สแควร์ ที่ได้จาก Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 20913.904 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนั้น สรุปได้ว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กัน จึงเหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจได้ ทั้งนี้ ตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ความพึงพอใจเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิต และความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ จำนวน 48 ตัวบ่งชี้ มีขนาดความสัมพันธ์เพียงพอ และมีความเหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ต่อไป

2.2 การสกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) และการหมุนแกน (Factor Rotation) แบบออร์โธโกนอล (Orthogonal Rotation) ซึ่งเป็นการหมุนแกนแบบมุมฉากด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) โดยพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าองค์ประกอบจะต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Eigenvalue) มากกว่า หรือเท่ากับ 1.0 และตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจะต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ตามข้อเสนอแนะของ Hair et al. (2010) ซึ่งองค์ประกอบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัย มี 3 องค์ประกอบ 48 ตัวบ่งชี้ เมื่อนำมาวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า ได้องค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ 48 ตัวบ่งชี้ แต่เนื่องจากเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบของ Costello and Osborne (2005) คงเหลือ 5 องค์ประกอบ 42 ตัวบ่งชี้ อธิบายว่าองค์ประกอบที่มีตัวบ่งชี้น้อยกว่า 3 ตัวบ่งชี้โดยทั่วไปไม่ควรกำหนดเป็นองค์ประกอบ เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่อ่อนแอและไม่มีความมั่นคง สำหรับตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่หลายองค์ประกอบ ให้พิจารณาจากค่าน้ำหนักที่ต่างกันเกิน 2 หากต่างกันไม่ถึง 2 ให้ตัดตัวบ่งชี้นั้นออกไป ดังนั้น ในการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ จึงทำให้มีองค์ประกอบเพียง 5 องค์ประกอบ 42 ตัวบ่งชี้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน และร้อยละสะสมของความแปรปรวนองค์ประกอบ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้

องค์ประกอบ	ค่าไอเกน	ร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละสะสมของความแปรปรวน
1. องค์ประกอบคุณธรรมจริยธรรมและการปฏิบัติงานของบัณฑิต	18.555	38.656	38.656
2. องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะในศตวรรษที่ 21	6.132	12.776	51.431
3. องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานหลักสูตร	3.844	8.009	59.440
4. องค์ประกอบความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์	2.085	4.344	63.784
5. องค์ประกอบการถ่ายทอดองค์ความรู้ตามสาขาวิชา	1.387	2.890	66.673

จากตาราง 2 สรุปได้ว่าทั้ง 5 องค์ประกอบประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวบ่งชี้ 42 ตัวบ่งชี้ ได้ร้อยละ 66.673 โดยมีค่าไอเกนเท่ากับ 18.555, 6.132, 3.844, 2.085, และ 1.387 ตามลำดับ ทั้งนี้ ความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 1 มีค่าสูงสุด ร้อยละ 38.656 รองลงมาเป็นองค์ประกอบที่ 2 ร้อยละ 12.776 และองค์ประกอบที่ 3, 4 และ 5 ร้อยละ 8.009, 4.344, และ 2.890 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัย มี 3 องค์ประกอบ 48 ตัวบ่งชี้ เมื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า มีจำนวน 5 องค์ประกอบ 42 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

3.1 องค์ประกอบที่ 1 คุณธรรมจริยธรรมและการปฏิบัติงานของบัณฑิต มีตัวบ่งชี้ 14 ตัวบ่งชี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้สูงสุด คือ ร้อยละ 38.656 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .801 ถึง .579 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุด คือ บัณฑิตยอมรับผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะเป็นด้านดีหรือด้านลบ มีค่าน้ำหนัก .801 รองลงมา คือ บัณฑิตที่ยอมรับในข้อเสนอแนะและคำแนะนำของผู้ใช้บัณฑิต มีค่าน้ำหนัก .780 และบัณฑิตที่ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ ค่าน้ำหนัก .775

3.2 องค์ประกอบที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะในศตวรรษที่ 21 มีตัวบ่งชี้ 11 ตัวบ่งชี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้สูงสุด คือ ร้อยละ 12.776 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .849 ถึง .675 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุด คือ บัณฑิตเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีค่าน้ำหนัก .849 รองลงมา คือ บัณฑิตยึดมั่นในความถูกต้อง มีค่าน้ำหนัก .839 และ บัณฑิตมีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีค่าน้ำหนัก .815

3.3 องค์ประกอบที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานหลักสูตร มีตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้สูงสุด คือ ร้อยละ 8.009 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .798 ถึง .712 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุด คือ บัณฑิตสอบด้านทักษะผ่านตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนด มีค่าน้ำหนัก .798 รองลงมา คือ บัณฑิตสอบ

ด้านความรู้ผ่านตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนด กำหนด มีค่าน้ำหนัก .786 และบัณฑิตสอบภาษาอังกฤษผ่านตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนด มีค่าน้ำหนัก .761

3.4 องค์ประกอบที่ 4 ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ มีตัวบ่งชี้ 8 ตัวบ่งชี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้สูงสุด คือ ร้อยละ 8.009 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .782 ถึง .570 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมการส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์ มีค่าน้ำหนัก .782 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยมีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานชัดเจนโปร่งใส มีค่าน้ำหนัก .766 และ มหาวิทยาลัยมีหลักประกันความมั่นคงทางอาชีพ มีค่าน้ำหนัก .570

3.5 องค์ประกอบที่ 5 การถ่ายทอดองค์ความรู้ตามสาขาวิชา มีตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้สูงสุด คือ ร้อยละ 8.009 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .720 ถึง .670 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุด คือ บัณฑิตที่สามารถสนทนาภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย มีค่าน้ำหนัก .720 รองลงมา คือ บัณฑิตที่สามารถถ่ายทอดสารสนเทศตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาได้อย่างถูกต้อง มีค่าน้ำหนัก .702 และบัณฑิตที่สามารถคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้องตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา มีค่าน้ำหนัก .670

อภิปรายผลการวิจัย

1. องค์ประกอบคุณธรรมจริยธรรมและการปฏิบัติงานของบัณฑิต เป็นองค์ประกอบที่สามารถสะท้อนประสิทธิผลบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ได้มากที่สุด โดยมีค่าความแปรปรวนในองค์ประกอบร้อยละ 38.656 มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 14 ตัวบ่งชี้ ที่สะท้อนถึงประสิทธิผลที่เกิดจากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ โดยทุกตัวบ่งชี้เป็นความพึงพอใจเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิตที่ต้องการบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ สามารถอธิบายได้ว่า การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ซึ่งเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตเปรียบเสมือนเสียงสะท้อนที่สำคัญยิ่งในการสะท้อนคุณภาพบัณฑิตที่เป็นผลิตผลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ โดยคุณภาพบัณฑิตด้านคุณธรรม จริยธรรมอาจจะสะท้อนถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทยสูงและเป็นพื้นฐานด้านจิตใจที่ดีของบุคคล จึงเป็นความพึงพอใจที่ผู้ใช้บัณฑิตต้องการมากที่สุดในบัณฑิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 กล่าวว่า ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทراثวัฒนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู เห็นได้จากผลการศึกษาของ Butrphen (2017) พบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม รองลงมา คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะทางปัญญา ตามลำดับ ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านทักษะการวิเคราะห์

เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thongphukdee et al. (2009) พบว่า ความพึงพอใจของนายจ้าง/ผู้ประกอบการ/ผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อคุณลักษณะของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ร้อยละ 92.48 รองลงมา คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ร้อยละ 82.36 และด้านความรู้ความสามารถพื้นฐาน ร้อยละ 81.21 สอดคล้องกับ ผลการวิจัย Wongpanarak et al. (2011) พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อผลการเรียนรู้ของบัณฑิตในด้านคุณธรรม จริยธรรมมากที่สุด และสอดคล้องกับ Chomkai et al. (2018) พบว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ต้องการให้มีในระดับ มากที่สุด คือ สมรรถนะด้านคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน

2. องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นองค์ประกอบที่สามารถสะท้อนขอบข่าย การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ โดยมีค่าความแปรปรวนในองค์ประกอบ ร้อยละ 12.776 มีตัว บ่งชี้ 11 ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนถึงประสิทธิผลที่เกิดจากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ สามารถ อธิบายได้ว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมเพื่อให้บัณฑิตบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นบทบาท ที่ท้าทายผู้สอนอย่างยิ่งเพื่อให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาและเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของผู้ใช้บัณฑิต เห็นได้จากการวิจัย ของ Ariya et al. (2016) พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 25.27 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.24 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dosch (2011) ที่กล่าวสรุปว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้น ความแตกต่างระหว่างบุคคลส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีความหลากหลาย การให้ เวลาในการวางแผนการทำงาน การให้คำปรึกษา ตลอดจนถึงการสะท้อนความเห็นต่อผลงานของผู้เรียนที่เพียงพอ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียนจากผลต่อผู้เรียนที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน จึงน่าจะเป็นเหตุที่ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ ในการเรียนรู้และมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับแนวคิดของ Panich (2012) ที่กล่าว ว่าการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มุ่งให้ผู้เรียนได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิตและ การประกอบอาชีพ โดยผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ในสาระวิชาหลัก ผลการเรียนรู้ด้านคุณลักษณะ และผลการเรียนรู้ด้านทักษะ จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะในศตวรรษ ที่ 21 เป็นสิ่งที่สะท้อนกระบวนการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ ในการส่งเสริม สนับสนุน และ ขับเคลื่อนให้ผู้เรียนเป็นบัณฑิตที่มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อเป็นพลเมืองที่ดี ของสังคมและประเทศชาติต่อไป

3. องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานหลักสูตร เป็นองค์ประกอบที่มีค่าความแปรปรวนในองค์ประกอบ ร้อยละ 8.009 มีตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนถึงประสิทธิผลที่เกิดจากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในภาคใต้ โดยเป็นตัวบ่งชี้ที่บัณฑิตต้องผ่านตามเกณฑ์ของหลักสูตรและมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ได้กำหนดไว้ ประกอบด้วย บัณฑิตสอบผ่านความรู้และทักษะ สอบผ่านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ มีความรู้ความสามารถตามศาสตร์ที่สำเร็จ มีงานทำหลังจากสำเร็จการศึกษา และสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่

หลักสูตรกำหนด จะเห็นได้ว่าตัวบ่งชี้ทุกตัวล้วนเกิดจากการขับเคลื่อนผ่านกระบวนการต่างๆ ของการบริหารงานวิชาการ ทั้งสิ้น อาทิเช่น การจัดหาแหล่งเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน เป็นต้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tawong (2015) การพัฒนาองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการที่มีผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์เรียนของนักเรียน พบว่า มีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน 2) ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา 3) ด้านกระบวนการเรียนการสอนของครู 4) ด้านคุณภาพของผู้เรียน 5) ด้านสื่อการเรียนการสอน และ 6) ด้านนโยบายการศึกษา จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานหลักสูตรเป็นสิ่งที่สะท้อนผลการดำเนินงานของการบริหารงานวิชาการอย่างทอแท้ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ให้ความสำคัญกับประสิทธิผลที่มุ่งเน้นตัวผู้เรียนเพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีองค์ความรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ข้อ 7 ว่าด้วยการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ในมาตรา 7 ว่ามหาวิทยาลัยต้องศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ บำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

4. องค์ประกอบความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ เป็นองค์ประกอบที่มีค่าความแปรปรวนในองค์ประกอบ ร้อยละ 4.344 มีตัวบ่งชี้ 8 ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนถึงประสิทธิผลที่เกิดจากการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีกิจกรรมการส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์ สามารถอธิบายได้ว่า ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์เกิดจากทัศนคติที่เป็นนามธรรมเกี่ยวกับความรู้สึกพอใจของอาจารย์ทั้งด้านปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยค้ำจุน สอดคล้องกับแนวคิดของ Cooper (1958) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เป็นการได้ทำงานที่สนใจ มีอุปกรณ์ที่ดีในการปฏิบัติงาน การได้รับค่าจ้างเงินเดือนที่ยุติธรรม มีโอกาสเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ รวมทั้งชั่วโมงในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม สถานที่ทำงานที่เหมาะสม เห็นได้จากการศึกษาของ Manogharan et al. (2018) ที่พบว่า มีหลายปัจจัยที่สำคัญในการรักษาบุคลากรทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก่ งานและภาระงาน ความขัดแย้งในบทบาท ค่าตอบแทนต่ำ สอดคล้องกับแนวคิดของ Blau (1999) ความพึงพอใจในงานเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นขององค์กร และสอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg et al., (1993) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจในการทำงานของมนุษย์ประกอบด้วยสองปัจจัย (Two Factors Theory) คือ 1) ปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยกระตุ้น (Motivator Factors) เป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจในการทำงาน 2) ปัจจัยค้ำจุนหรือปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้เป็นส่วนหนึ่งของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ เนื่องจากอาจารย์เป็นบุคคลสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ศิษย์ หากอาจารย์มีความพึงพอใจในการทำงานประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานของอาจารย์ที่จะส่งผลต่อประสิทธิผลของผู้เรียนเช่นกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Pomwisai (2013) กล่าวว่า การสร้างความพึงพอใจให้คนแสดงความสามารถออกมาทำให้มีประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

5. องค์ประกอบการถ่ายทอดองค์ความรู้ตามสาขาวิชา เป็นองค์ประกอบที่มีค่าความแปรปรวนในองค์ประกอบ ร้อยละ 2.890 มีตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนถึงประสิทธิผลที่เกิดจากการบริหารงานวิชาการของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุด คือ บัณฑิตที่สามารถสนทนาภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ใช้บัณฑิตล้วนมีความคาดหวังว่าบัณฑิตจะต้องมีองค์ความรู้ตามศาสตร์ที่สำเร็จ และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับอย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยผ่านกระบวนการสื่อสารภาษาไทยได้อย่างถูกต้องในการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Sriyabhaya et al. (2010) พบว่า สถานประกอบการภาครัฐและเอกชนต้องการบัณฑิตที่มีความสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ดี ตั้งแต่ 2 ภาษาขึ้นไป โดยต้องการภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มากที่สุด ร้อยละ 54 สามารถใช้การทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 60.8 และสามารถปฏิบัติงานพิเศษที่ใช้ทักษะภาษาบูรณาการกับศาสตร์อื่น เช่น การเป็นพิธีกรและวิทยากร การเจรจาต่อรองและไกล่เกลี่ย การเขียนและวิเคราะห์โครงการ การนำเสนองาน และสอดคล้องกับ Buranadechachai (2015) ศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตสู่ประชาคมอาเซียนตามความต้องการของผู้บริหารสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมตะวันออก พบว่า องค์ประกอบของคุณลักษณะบัณฑิตสู่ประชาคมอาเซียนที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ องค์ประกอบด้านความรู้ตามวิชาชีพ ($\beta = 0.867$) รองลงมา คือ องค์ประกอบด้านความเป็นผู้นำ ($\beta = 0.863$) องค์ประกอบด้านจิตสาธารณะ ($\beta = 0.840$) องค์ประกอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\beta = 0.837$) องค์ประกอบด้านศักยภาพทางปัญญา ($\beta = 0.814$) องค์ประกอบด้านคุณธรรมและจริยธรรม ($\beta = 0.808$) องค์ประกอบด้านความใฝ่รู้ ($\beta = 0.804$) องค์ประกอบด้านความสามารถใช้ภาษา ($\beta = 0.692$) องค์ประกอบด้านเจตคติต่อประชาคมอาเซียน ($\beta = 0.638$) และองค์ประกอบด้านสุนทรียารมณ์ ($\beta = 0.515$) ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบการถ่ายทอดองค์ความรู้ตามสาขาวิชาของบัณฑิตนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สะท้อนให้เห็นว่าบัณฑิตเป็นที่ต้องการของหน่วยงาน องค์กร สถานประกอบการหรือไม่ ซึ่งการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณสมบัติตามความต้องการของสังคม สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 42 ตัวบ่งชี้ ดังนั้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ควรพิจารณานำองค์ประกอบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 องค์ประกอบ 42 ตัวบ่งชี้ มากำหนดเป็นเป้าหมายทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ ในการผลิตบัณฑิตให้บรรลุตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะประสิทธิผล 3 ลำดับแรกของค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนถึงการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศเพื่อนำมาประกอบในการจัดทำร่างขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.2 ควรมีการศึกษากลวิธีในการนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคใต้ลงสู่การปฏิบัติ

References

- Anannavi, P. (2014). *Principles and concepts of educational administration theory* (5th ed.). Chonburi: Montri Print. [in Thai]
- Ariya, K., Kaewurai, W., & Chaisanit, P. (2016). A development of an instructional model based-on differentiated instruction approach to enhance the ability of learning management design of 21st century for student teachers, Rajabhat University. *Journal of Lampang Rajabhat University*, 5(2), 1-17. [in Thai]
- Blau, G. (1999). Early-career job factors influencing the professional commitment of medical technologist. *Academy of Management Journal*, 42(6), 687-696.
- Buranadachachai, S. (2015). Characteristics of the graduates of the ASEAN community according to the needs of the executives in the eastern industrial estate. *Journal of Interdisciplinary Research: Graduate Studies*, 4(3), 15-26. [in Thai]
- Chomkai, P., Singlop, S., & Thongsom, P. (2018). The curriculum development of competency based on attributes of students hand-on Rajamangala University of Technology Tawan-ok. *Journal of Education Naresuan University*, 28(2), 189-200. [in Thai]
- Cooper, A. M. (1958). *How to supervise people*. New York: McGraw - Hill.
- Costello, A. B., & Osborne, J. W. (2005). Best practices in exploratory factor analysis: Four recommendations for getting the most from your analysis. *Practical Assessment, Research, and Evaluation*, 10, Article 7. DOI: <https://doi.org/10.7275/jyj1-4868>.
- Cronbach, L. J. (1951). *Essentials of psychological testing* (3rd ed.). New York: Harper & Row.
- Dosch, M. V. (2011). *The course fit Us: Differentiated instruction in the college classroom* (Doctoral dissertation). Grand Forks, ND: University of North Dakota.
- Hair, F. J., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis* (7th ed.). New Jersey: Person Education.
- Herzberg, F., Mausner, B., & Snyderman, B. B. (1993). *The motivation to work*. New Brunswick: Transaction Publishers.
- Manogharan M. W., Thivaharan T., & Rahman R. A., (2018). Academic staff retention in private higher education institute - case study of private colleges in Kuala Lumpur. *International Journal of Higher Education*, 7(3), 52-78.

- Office of the Basic Education Commission. (2007). *Basic school administration manual that is a legal entity*. Bangkok: Ministry of Education. [in Thai]
- Panich, W. (2012). *21st Century Learning Path for Disciples* (4th ed.). Bangkok: Tathata Publication. [in Thai]
- Pornwisai, C. (2013). *The relationship between the behavior of school administrators and Job satisfaction of teachers under the Department of Education and Sports Udomsai Province Lao People's Democratic Republic* (Master thesis). Maha Sarakham: Mahasarakham University. [in Thai]
- Rathanit, S. (2017). *Principles of educational management theory and practice* (4th ed.). Bangkok: Pimdeekampim. [in Thai]
- Sriyabhaya, W., Raksa, K., & Silrux, K. (2010). The needs of entrepreneurs to characteristics of graduates in language and communication. *Chophayom Journal*, 21, 36-50. [in Thai]
- Tawong, L. (2015). The development of academic management factors affecting the learning achievement of student in lower secondary school. *Journal of Education Mahasarakham University*, 9(special), 648-664. [in Thai]
- Thongphukdee, L., et al. (2009). *Assessment of employer/entrepreneur satisfaction/graduate users with the characteristics of graduates Nakhon Ratchasima Rajabhat University Academic Year 2006-2007*. Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima Rajabhat University. [in Thai]
- Wonganutaraj, P. (2010). *Academic administration*. Bangkok: Supplementary Media Center Bangkok. [in Thai]
- Wongpanarak, N., Khamenkan, K., Chaichan, A., & Aryamuang, S. (2011). The satisfaction of the supervisors in undergraduate program, Faculty of Nursing Mahasarakham University and learning outcome. *Journal of Science and Technology Mahasarakham University*, 10(Special), 308-321. [in Thai]